

Leda – men vart?

Ur Bibeln:

Det var Mose som ledde deras uttåg och som gjorde under och tecken i Egypten och i Röda havet och i öknen under fyrtio år. (Apg 7:36)

När de hade ätit, sade Jesus till Simon Petrus: "Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?" Simon svarade: "Ja, herre, du vet att jag har dig kär." Jesus sade: "För mina lamm på bete."

Och han frågade honom för andra gången: "Simon, Johannes son, älskar du mig?" Simon svarade: "Ja, herre, du vet att jag har dig kär." Jesus sade: "Var en herde för mina får."

Och han frågade honom för tredje gången: "Simon, Johannes son, älskar du mig?" Petrus blev bedrövad när Jesus för tredje gången frågade: "Har du mig kär?" och han svarade: "Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär." Jesus sade: "För mina får på bete. (Joh 21:15-17)

Ge akt på er själva och på hela den hjord som den heliga anden satt er att ha uppsikt över, för att ni skall vara herdor för Guds församling som han har vunnit åt sig med sin sons blod. (Apg 20:28)

Inskärp detta i din undervisning. Låt ingen se ner på dig för att du är ung, utan var en förebild för de troende i allt du säger och gör, i kärlek, tro och renhet. Läs högt ur skrifterna, förmana och undervisa, tills jag kommer. Ta vara på den nådegåva du har, den som du fick när profetior utpekade dig och de äldstes råd lade sina händer på dig. (1Tim 4:11-14)

Jag besvär dig vid Gud och Kristus Jesus, som skall döma levande och döda, jag besvär dig vid hans ankomst och vid hans rike: förkunna ordet, träd upp i tid och otid, vederlägg, tillrättvisa, vädja - tålmodigt och med ständig undervisning.

Det kommer en tid då människorna inte längre vill lyssna till den sunnda läran utan skaffar sig den ene läraren efter den andre, därför att det kliar i dem att få höra sådant som de önskar. De slår dövörat till för sanningen och vänder sig till legenderna. Men håll alltid huvudet kallt, var beredd att slita ont, gör vad som åligger en förkunnare och fullfölj din tjänst. (2 Tim 4:1-5)

Kommentarer:

Alice och katten

- Skulle du vilja tala om vilken väg jag ska gå?
- Det beror på vart du vill komma, sa katten.
- Det bryr jag mig inte om, sa Alice.
- Då spelar det ingen roll vilken väg du tar, sa katten.

(Alice i Underlandet, av Lewis Caroll)

Mötet mellan Alice och katten illustrerar något viktigt för en ledare att beakta. Om vi inte har något mål för vår vandring spelar det heller ingen roll vilken väg vi tar. Men om vi har ett mål blir våra vägval avgörande för om vi ska nå målet eller inte.

Bibeln uppmanar, och uppmuntrar ledaren att våga vara ledare.

Det spelar roll vilken väg vi tar.

När Israel skulle ut ur Egypten behövdes en Moses som motiverade, gick före och visade vägen.

När Guds församling skulle byggas sökte Gud en man som älskade honom tillräckligt mycket för att ta utmaningen. Den gick till Petrus: - *För mina får på bete. Var en herde för min församling.*

När Paulus färdades mot sin fångenskap uppmanar han de äldste i Efesos: *"Var herdor för Guds församling."*

Och till sin andlige son Timotheus skriver samme Paulus: *"Ta vara på den nådegåva du har."*
"förkunna ordet, träd upp i tid och otid, vederlägg, tillrättavisa, vädja - tålmodigt och med ständig undervisning."
"fullfölj din tjänst."

D.v.s. svik inte det förtroende Gud har gett dig att vara en ledare i Guds församling. Led!
 Utöva det ledarskap du är kallad till!

"En av de mest bevarade hemligheterna från Koreakriget gällde varför inga amerikanska krigsfångar lyckades undkomma. Kineserna ville spara på manskap. Istället för att hålla alla fångar under sträng bevakning iakttog de dem under ett par dagar. Sedan valde de ut alla ledartyper, dvs de som tycktes ha fantasi och fördragsambet. Dessa bevakades mycket strängt. De övriga lämnades nästan helt utan bevakning. Utan ledarna var det ingen som försökte fly" (Colin Wilsson, i tidningen The Observer)

Guds församling behöver ledas, av gudsmän och gudskvinnor.
 Utan ledning passiviseras församlingen. Den förlamas. Den stannar av. Den förtvinar; blir introvert, och så småningom fylld av stridigheter. Därför kallar Gud ett ledarskap.
 Ledarskapet har ett mandat av Gud – att leda.
 Ledarskapet har en kallelse från Gud – att leda.

Ledare som något sett:

Jesus gav oss en gång en dramatisk bild av ett olämpligt ledarskap:
"Och om en blind leder en blind, faller båda i gropen." (Matt 15:14)

Den bilden har alltför ofta stämt alltför väl i alltför många församlingar. Ledare som inget sett kan naturligtvis inte leda Guds församling framåt. Sådana ledare riskerar att leda Guds församling ner i en hopplös grop, ett tillstånd av stillestånd och livlöshet som ingen tar sig upp ur. I värsta fall har sådana ledare inte ens ledsyn, d.v.s. ser inte ens skillnad mellan ljus och mörker, synd och rättfärdighet. Sådana ledare riskerar att leda sina församlingar in i ett uppror mot Gud själv. Ledaren behöver något ha sett.

I motsatts till dessa ledare kan Paulus skriva:

"Jag har målet i sikte när jag löper och jag slår inte i luften när jag boxas." (1Kor 9:26)

Låt oss gå tillbaka till Alice och katten: Om vi har målet i sikte väljer vi inte vilken väg som helst. Då spelar våra vägval roll. Att vara en ledare är att vara en ledsagare, en vägvisare. En som gått före, och åtminstone har en idé om vart folket ska ledas. Utan detta kan inget ledarskap lyckas i längden.

Vi ställer här tre stora frågor omkring ledarskap: *Vem, vart och hur?* Vi har behandlat frågan *vem*. Låt oss nu fundera över frågan *vart*.

Två områden:

När vi tänker på andligt ledarskap behöver det omfatta åtminstone två områden:

I. Den enskilde individen.

D.v.s. vi är inte bara här för att föra ett arbete framåt. Vi är framför allt här för att föra människor framåt. En vacker bild av detta finner vi i några ord från Markus evangeliet:

Då de kom till Betsaida förde man fram en blind och bad Jesus röra vid honom. (Mark 8:22)

Dessa ord kunde handla om andligt ledarskap. I första hand handlar det om att föra människor fram till Jesus. Människor som kanske ännu är andligt blinda. Inte ens förstätt vem Jesus är.

- Andligt ledarskap är bön. D.v.s. att bära fram sin omgivning och sina medmänniskor till Gud, i bön. Dessa människor *"bad Jesus röra vid honom."*
Så lyder vår bön än idag: – *Jesus rör vid dem!*
- Andligt ledarskap är evangelisation.
Att föra, också de andligt blinda fram till ett personligt möte med Jesus.
- Andligt ledarskap är att hjälpa en sökande människa fram till en personlig upplevelse av Gud.
- Andligt ledarskap är barmhärtighet. Medkänsla med den enskilde individen.

Allt detta är andligt ledarskap.

Andligt ledarskap utövas inte i första hand runt omkring ett sammanträdesbord, utan kanske i ännu högre grad omkring ett kaffebord, för att inte säga omkring ett nattvardebord.

Andligt ledarskap handlar inte bara om att föra en sak eller en fråga framåt.

Det handlar framförallt om att föra människor fram till Gud.

Därför bör en andlig ledare fundera över:

- Hur man vinner seger genom bön och fasta.
- Hur man för en människa till tro.
- Hur man hjälper en människa fram till Andens dop.
Ett ansvar som den första församlingen var noggrann med: Apg 8:14-17.
- Hur man hjälper den enskilde att finna sin plats i Guds kallelse, förstå sina gåvor, och mogna i dem: Ef 4:12-16.

Gruppuppgift:

Låt oss just nu stanna upp inför dessa livsviktiga frågor. Vi är nära själva kärnan av det andliga ledarskapet nu. Det handlar om människors möte med Gud, samt deras fortsatte utveckling i tron. **Vilken obalans i en ledares liv om han vet hur man leder ett sammanträde**, eller en diskussionskväll, **men inte hur man leder en människa fram till Frälsaren**; till frälsningsvisshet, till frid med Gud.

Vi börjar med frågan om bön.

1. **Ge ett exempel på en biblisk ledare som bad för sitt folk. Vad tycker du att vi har att lära av honom/henne?**

Vår nästa fråga handlar om att leda någon fram till frälsning:

2. Vad behöver en frälsningssökande människa få veta? Hur kan vi leda någon i en överlåtelsebön?

Frågan innefattar några olika moment.

- a. Vad behöver den frälsningssökande få veta? Ge några förslag på vad ett sådant samtal bör innehålla. Ange några bibelord. Kom ihåg att hålla det kort, och enkelt.

- b. Formulera en enkel överlåtelsebön där det nödvändiga finns med:

3. I Apg 8 ser vi att den första församlingens ledarskap prioriterade att hjälpa de som var nya i tron till en personlig erfarenhet av Guds kraft i sina liv.

- a. Tycker du att det verkar som om vi har hållit kvar denna prioritering även i vår tid, och i de sammanhang du själv känner? Om inte: Vad behöver då göras?

b. Vad visar Apg 19:1-6 om Paulus hållning i denna fråga?

4. Delge någon god erfarenhet av hur en församlings ledarskap hjälpt de enskilda medlemmarna att finna sin plats i församlingen/sin kallelse. (Om du inte har någon sådan erfarenhet kanske du istället har någon idé om hur det kunde gå till.)

Slutkommentar:

Detta första (och största) område för ledarskap ställer den enskilde individen i centrum. Ledarens uppgift är – inte att vara Jesus (!) - men att hjälpa människor fram till Jesus, med bönen: *-Rör vid honom/henne Herre!*

Nästa område för ledarskap handlar om att föra saken, frågan, arbetet framåt.

För att lyckas med detta måste ledarskapet ha sett något. Likt Nehemja äga en dröm, bära en vision om något mer.

Nästa lektion ska vi drömma en stund tillsammans. Drömma drömmen om Guds församling. Ställa frågan vad som egentligen är målet för vårt ledarskap. Vad vi egentligen vill se. Vad vi längtar efter, så intensivt att vi både är bredda att börja arbeta för det, och att hålla ut till dess vi ser det gå i fullbordan.